

loblige, vil en nærmere Prøvelse af de provisoriske Budgetter utvivlsom vise, at der er mange Bevillinger, der ere benyttede, som ikke have Hjemmel i det oprindelig fremsatte Forslag til Finanslov for 1888—89, og som ingenlunde efter deres Indhold kunne siges at være „paatrængende nødvendige“, Bevillinger, som tilmed ere nægtede af Folketinget uden at være vedtagne af Landstinget. Mindretallet forbeholder sig mundtlig ved Eksempler nærmere at godtgøre dette. Man skal derfor opfordre Landstinget til at nægte sin Godkendelse af Statsregnskabet for 1888—89.

Af Enkeltheder skal man kun fremdrage følgende: § 2. B. 1. a. Udgifter (Statsrevisionens Betænkning, S. 13.) Det hedder i Betænkningen paa nævnte Sted: „Den betydeligste Mindreudgift paa Distriktet (2,197 Kr.) er fra Viborg Distrikt, hidrørende fra, at det — til dels paa Grund af en paa Distriktet stedfunden Arbejdsnedlæggelse — ikke er lykkedes at gennemføre Huginingsarbejdet i budgetteret Omfang.“ Mindretallet har Grund til at tro efter de Oplysninger, som det har haft Vejlighed til at skaffe sig, at denne Arbejdsnedlæggelse er foranlediget ved, at den Betaling, som man byder for Arbejdet, er alt for lav. Tidligere har en Mand paa egen Koft og ved Afkordarbejde i ca. 12 Timer om Dagen kunnet tjene fra 1½ til 2 Kr. Denne Arbejdsfortjeneste skal være gaaet ned til ca. 80 Ø. om Dagen. En Tid skal Arbejderen endog kun have tjent 35 Ø. om Dagen ved at fløve Trærødder. Det er indlysende, for saa vidt disse Oplysninger ere rigtige, at for en saa ussel Betaling kan ingen Familiefader søde sin Familie, selv om Konen arbejder med. Mindretallet kan kun beklage, at Staten paa noget Sted finder det forsvareligt at lønne sine Arbejdere saa slet og derved give Anledning til Arbejdsnedlæggelse paa Egne, hvor sligt hidtil har været ukendt.

§ 3. 4. d. Vestindien (Betænkningen, S. 37.) Ifølge Statsregnskabet af 1887—88 var Mellemregningen med Kolonialkassen 3,086,317 Kr., 1888—89 angives den til 3,344,669 Kr. 50 Ø. og efter det sidst aflagte Statsregnskab til 3,689,038 Kr. 87 Ø. Sta-

ten har udestaaende hos private i Vestindien og i faste Gjenomme, foruden de tidligere som uerholdelig affkrevne Summer, 704,408 Kr. 8 Ø. Resttilgodehavende af Laanet af 16de Juni 1876 = 567,366 Kr. 72 Ø., Rente-estancer paa samme den 31te Marts 1889 = 113,473 Kr. 30 Ø., Laan til Fællesfogeriet 1,414,784 Kr. 57 Ø. og Renteestance 31te Marts 1889 = 556,784 Kr. 9 Ø., eller i alt over 7 Mill. Kr. Det er saaledes meget betydelige Beløb af Statsmidlerne, der anvendes paa de vestindiske Øer. Mindretallet finder ikke, at Finansministeren har tilstrækkelig Hjemmel i Kolonialloven af 27de November 1863 til saaledes Aar efter Aar at lade Mellemværendet med Vestindien vokse. Man henviser iøvrigt til Statsrevisorernes Forbehold i Betænkningen om dette Punkt og til tidligere Udtalelser.

§ 21. Det lærde Skolevæsen VI, Nr. 15, (Statsrevisorernes Betænkning S. 212.) Aalborg Latinskole synes nu endelig at være færdig, og Omkostningerne ved dens Opførelse og Montering skulle derefter beløbe sig til 272,398 Kr. 79 Ø.

Bevillingerne til denne Skole have stadig været nægtede af Folketinget. Mindretallet kan ikke finde, selv om der har været Bladmangel for Eleverne paa den gamle Latinskole, at det derfor skulde være paatrængende nødvendigt at gribe til Opførelsen af en helt ny Skole med saa store Bekostninger.

§ 21. IX. Nr. 15. Seminarierne. (Statsrevisionens Betænkning S. 218.) Til Uddannelse af Vinterlærere paa Staby Højskole giver Staten Aar efter Aar imod Folketingets Nægtelse et Tilskud af 2,400 Kr. Staby Højskole ejes af Amtet og drives af det, hvorfor et Statstilskud ikke er paatrængende nødvendigt for at faa de nødvendige Vinterlærere uddannede i Ringkjøbing Amt.

§ 26. 14. Indenrigsministeriet om Undersøgelse af Havneanlæg. (Statsrevisionens Betænkning S. 337.) Det ses, at Statsrevisionen ønskede nærmere Oplysninger om Anvendelsen af en Bevilling paa 16,000 Kr. og stillede i den Anledning Forspørgsel til Indenrigsministeriet den 25de Juni; først den 18de September modtog man følgende Svar: